

Z P R A V O D A J 6 / 2017

Městského výboru Komunistické strany Čech a Moravy v Havířově
VI. ročník

K D E J E P R A V D A ?

Žijeme v době, kdy ze všech stran slyšíme:

- všichni kradou
- všichni lžou

My jako komunisté se ohrazujeme:

- my nekrademe
- my nelžeme

Jakým právem si někdo dovoluje směšovat lidi, kteří celý život poctivě pracují, s těmi, kteří rozkradli majetek, vytvořený předchozími generacemi!

Ano, rozkradli, co se dalo a dnes už není z čeho brát. A tak současná vládní garnitura křičí „chyťte zloděje“ v domněnce, že se takto očistí ze svých nekalých praktik, díky kterým zbohatla.

Nastal nejvyšší čas, aby se v této zemi spojili všichni slušní lidé a dovedli se tomuto marasmu postavit.

Komunistická strana nabízí všem, kteří to myslí s naší zemí poctivě: Pojdte nám pomoci prosazovat společnost, která bude ctít spravedlivé postoje ke všem vrstvám obyvatelstva. Za 28 let polistopadového vývoje nechtěly nově vzniklé strany spolupracovat s komunisty, údajně pro jejich minulost. Hlavním důvodem však jsou postoje KSČM k veřejnému majetku. A právě touha po penězích a moci hnala polistopadové politické subjekty do boje o vládnutí. Za těchto podmínek opravdu nejsou komunisté vhodným partnerem ke spravování společnosti.

My v Havířově jsme to zažili v té nejčistší podobě. Zkorumpovaná ČSSD, jejíž členové jsou vyšetřováni z majetkových deliktů při správě veřejného majetku, se po krajských volbách účelově spojila s hnutím ANO jen proto, aby našla vlivného partnera, který by jí pomohl zamést pod koberec nekalé praktiky. Vliv komunistů se musí všemi prostředky eliminovat proto, aby mohli nerušeně zneužívat veřejného majetku k vlastnímu obohacení. Provázanost mezi podnikatelskými skupinami, které ovládají ČSSD, s mocnými v hnutí ANO, je větším nebezpečím pro městský majetek, než tomu bylo v minulosti. Pokud ČSSD přestává být demokratickou stranou a stává se stranou ovládanou několika jedinci z podnikatelských struktur, pak hnutí ANO je zcela mocenské uskupení s minimální členskou základnou a s pravomocemi vládnoucích struktur.

Tato situace je pro KSČM velmi složitá. Nemá takové zdroje na reklamu, aby mohla překřičet všechny jejich ty líbivé slogany a sliby, které po volbách stejně neplní. **KSČM je demokratickou stranou s početnou členskou základnou a demokraticky fungující organizační strukturou.** Jako jediná strana se dokázala v tomto současném marasmu nezaplést do nekalých praktik s veřejným majetkem.

Bronislav Bujok, místopředseda MěV KSČM

Stanovisko VV ÚV KSČM k vládní krizi

Oznámení Bohuslava Sobotky, že hodlá podat demisi vlády, dalo plně za pravdu stanovisku, které KSČM prosazuje již od počátku letošního roku. Koaliční vláda ČSSD, ANO a KDU-ČSL, zmítaná vzájemným obviňováním ze

skandálního porušování zákonů, už pro Českou republiku nic pozitivního nevykoná. Jediným řešením v zájmu občanů je proto vypsání předčasných voleb do PS PČR.

Když to KSČM navrhla v lednu tohoto roku, získání potřebné ústavní většiny narazilo na

politické ambice i osobní vypočítavost subjektů, kterým jsou životní zájmy země lhostejné. Jsme i nadále připraveni jednat se zástupci odborů, hnutí a občanských iniciativ, které se situací cítí právem ohroženy. Nynější vládní krize potřebu demokratického východiska jen dále umocňuje.

VV ÚV KSČM proto voleným funkcionářům poslaneckého klubu strany uložil, aby při jednáních o řešení vládní krize rozhodně prosazovali stanovisko KSČM, vyjadřující zájmy občanů

ČR, a ve vztahu k ostatním parlamentním subjektům usilovali o přijetí ústavního usnesení, které povede k rozpuštění PS PČR a vypsání předčasných voleb.

Parazitovali na socialistickém zřízení, teď chtějí být považováni za bojovníky proti předchozímu režimu. Generál Vacek napsal knihu, která se některým jmenovaným nebude líbit (3. 5. 2017) (vybráno z *Parlamentních listů*)

Nepovažuje se za spisovatele, ale za vykladače prožitého. Přesto armádní generál Miroslav Vacek napsal už desítku knih. Křest té jubilejní s názvem **Celý život v jednom šiku** se uskutečnil ve Středisku ruské vědy a kultury v Praze a jejími kmotry byli místopředseda KSČM Josef Skála a publicista Jan Campbell. První polistopadový ministr obrany píše i o těch, co se socialismu brali, co se dalo, třeba i v diplomatických službách, ale dnes si hrají na velké trpitele z dob minulého režimu.

Křest knihy armádního generála Miroslava Vacka, přilákal do Střediska ruské vědy a kultury v Praze nejen politiky jako senátora Jaroslava Doubravu či místopředsedu KSČM Josefa Skálu nebo publicisty jako profesora Jana Campbella, ale třeba také hudebníka Felixe Slováčka. „Nepovažuji se za spisovatele, ale vykladače prožitého. Měl jsem to štěstí, že jsem koncem roku 89 byl u toho. Názvem Celý život v jednom šiku jsem chtěl vyjádřit, že jsem měl jedny názory na život, což ale neznamená, že jsem i dříve neměl připomínky. Těžko však snáším lidi, kteří zastávali vysoké funkce, a to nejen v armádě, ale po roce 89 je tvrdě změnili,“ vysvětlil na úvod slavnostní akce Miroslav Vacek.

„Mrzí mě, když dnes největšími kritiky minulého politického režimu jsou ti, kteří byli zpravidla buď velmi iniciativní až horliví, práce moc neodvedli, ale dovedli předstírat, jaký mají zájem na budování armády a podobně. No a po politickém převratu v roce 1989 se ukázali v celé své nahotě. Chápu, že proti socialismu měl a má výhrady ten, kdo třeba přišel o majetek, usedlost, továrnu, co jeho předkové vybudovali. Ale ti, kteří nic neutrpěli a dnes si hrají na velké trpitele, to jsou lidé, které nemám rád. „Mnozí doslova parazitovali na socialistickém zřízení, ale teď dělají vše pro to, aby byli považováni za bojovníky proti předchozímu režimu,“ dodal Miroslav Vacek.

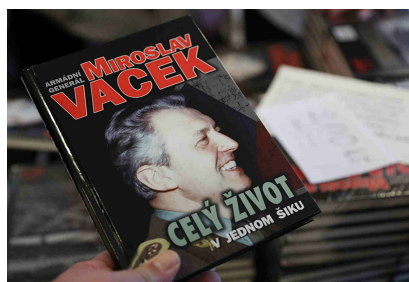
Herci už nevysvětlují, proč ty komunistické blbečky hráli

Někdejší ministr obrany nejprve ve vládě Ladislava Adamce a posléze Mariána Čalfy se v knize pouští i do těch, kdo sloužili v diplomatických službách, jejich děti vystudovaly v zahraničí, sami měli všechno, co potřebovali, a teď vykládají, jak trpěli. „Nebo sportovci. Uznávám, že sportovat vrcholově je skutečně umění. Vážím si jich za jejich výkony. Ale ten, kdo vykládá, jak mu bylo křivděno, tak to také není ono. Chodilo se do pracovních záloh, kde hráli hokej, vypracovali se, v osmnácti letech už hráli hokejovou ligu, no a potom usilovali o to, aby se dostali do zahraničí a vydělali co možná nejvíce peněz. No, a pokud takoví lidé do toho míchají své politické názory, tak jsou trapní,“ konstatoval armádní generál, jehož do této hodnosti jmenoval Václav Havel.

Totéž se podle něj týká i herců. „Máme kvalitní herce, ale když začnou vykládat, jak museli hrát ty stupidní komunistické blbečky, tak se ptám: „Proč jsi to hrál? Asi jsi za to měl nemalé peníze. A chceš hrát dál, tak budeš chválit ty, co ti ty peníze dávají dnes“. A ještě jedna věc. Nás bylo v roce devadesát v armádě sto šedesát generálů. Kdo z nich pak aktivně politicky alespoň trochu politicky pracoval? Samozřejmě využili svého vlivu a zabezpečili své děti tak, aby z nich byli úspěšní podnikatelé. A takhle bych to mohl rozebírat dál. Přitom si vážím řady lidí, těch vojáků z povolání v nižších hodnostech, kteří poctivě pracují i nyní. Mají svoje léta, nemohou dělat všechno, ale základní věci plní. V něčem jsou oporou těch, kteří takový přístup nemají a vojáky nevychovávali dodatečně,“ upozornil Miroslav Vacek.

Bývalý disident má hlavní slovo při protestech proti vojskům NATO

Prozradil také, že měl jinou představu o své vojenské kariéře, než postupně projít všemi těmi funkcemi od velitele čtyř až po ministra obrany. „Vždy jsem chtěl být tělovýchovným náčelníkem u pluku,“ přiznal armádní generál, což doplnil jeden z kmotrů knížky Josef Skála poznámkou, že ještě teď Miroslav Vacek jako bývalý atlet nezapomíná na svou oblíbenou disciplínu hod kladivem. „V knize také připomínám Jána Čarnogurského, s nímž jsem byl ve vládě národního porozumění Mariána Čalfy. On to byl disident, měli jsme úplně odlišné názory, ale on má dnes hlavní slovo na mítincích v Bratislavě, když se protestuje proti vstupu vojsk NATO na slovenské území,“ poukázal exministr obrany na to, jakým vývojem od listopadu 89 prošel jeho bývalý kolega z vlády.

„Vážím si generála Vacka za to, že statečně říká tak, jak to skutečně bylo,“ ocenil místopředseda KSČM Josef Skála. „Poznal jsem generála Vacka nejprve z jeho knížky „Proč bych měl mlčet“ a z vyprávění jeho kolegů. Osobnost generála Vacka je velkým štěstím pro Českou republiku v době, kdy nevíme, jak s námi bude zacházeno v krizi, kdy se svět řítí do nezadržitelné katastrofy,“ přidal se druhý z kmotrů knížky, publicista profesor Jan Campbell. Když od jednoho z gratulantů zaznělo, že v Luxoru ani v jiném knihkupectví žádné jeho knížky už nemají, protože jsou vyprodány, zůstal Miroslav Vacek nohama pevně na zemi. „Nepřehánějme to. Zase tak vysoko jsem nevyrostl. Ne, že už jsou knížky vyprodány, spíš o ně nemají v knihkupectví zájem, protože se bojí,“ nabídl armádní generál pravděpodobnější vysvětlení.

NEZAPOMÍNEJME !

I letos stejně jako každý rok jsme si připomínali výročí osvobození Československé republiky od okupace fašistickým Německem. Veřejná média, ale už jaksi opomněla informovat veřejnost, hlavně ty později narozené, kdo se hlavní mírou zasloužil o osvobození Československa a jaké operace vlastně probíhaly na našem území, na území celého Československa. Bezpochyby proto můžeme říct, že velikým významem byly pro osvobození Československa dvě operace. První byla Karpatsko-dukelská operace, druhá se uskutečnila v našem regionu, tedy v Českém Slezsku a Severní Moravě pod názvem Ostravská operace. A o této operaci bych se chtěl zmínit.

Ostravská operace, nebo také někdy označována jako Ostravsko-opavská operace, započala 10. března a byla ukončena 5. května 1945. Spočívala v útoku Rudé armády a jednotek 1. čs. armádního sboru směrem na severní Moravu a průniku na území Československa. Při plánování útoku byla hlavním cílem Ostrava - velké průmyslové centrum s velkým významem pro poválečnou obnovu Československa. Bylo nutno počítat se silnou obranou Němců, kteří mohli využít pohraniční opevnění z předmnichovské republiky. Hlavní útok měl být veden po západním břehu Odry, pomocný úder po jejím břehu východním. Do útoku byly v rámci 4. ukrajinského frontu zařazeny i jednotky 1. československého armádního sboru složené s čs. 1. tankové brigády a 1. čs. smíšené letecké divize. Rád bych se zmínil především o československých letcích, kteří byli přiděleni do 1. čs. smíšené letecké divize v SSSR.

1. československá smíšená letecká divize, které velel podplukovník Ludvík Budín, byla rozdělena na 1. čs. stíhací letecký pluk, 2. čs. stíhací letecký pluk a 3. čs. bitevní letecký pluk. Každý z těchto leteckých pluků měl tři letky. Českoslovenští letci byli vyzbrojeni sovětskými stíhacími letadly Lavočkin La-5 a La-7, sovětskými střemhlavými bombardéry Pe-2, ale především sovětskými bitevními letadly Il-2 Šturmovik, které patřily k nejlepším svého druhu ve 2. světové válce. Pro sovětské a československé vojáky to byl „létající tank“, pro hitlerovce „černá smrt“. K 14. dubnu 1945 již 1. čs. smíšená letecká divize čítala 520 mužů.

Čs. smíšená letecká divize byla přesunuta na letiště Poremba vzdálené asi 20 kilometrů od linie fronty a na letiště Balice u Krakova, odkud podnikala bojové vzlety do oblasti okupované Ostravy a jejího okolí. Letecká divize provedla v době trvání Ostravské operace asi 560 bojových vzletů, kdy zničila desítky aut, tanků, obrněných vozidel, povozů, železničních vagónů

a velké množství živé síly nepřítele.

Bitevní letadlo Il-2 Šturmovik.

Bojové vzlety se ale neobešly bez ztrát a proto je naší povinností vzdát čest těm, kteří se z posledního letu již nevrátili, kteří položili své životy při osvobozování naší vlasti v průběhu ostravské operace.

Jsou to:

nadporučík Michal Minka
rotmistr Julius Mudroň
desátník Ján Bilka

rotmistr Pavol Slaninský
rotmistr Jarolím Gučman
desátník Ján Vaculík

Čest jejich památce, nikdy nezapomeneme.

PIETNÍ AKT

„Je velká věc připomenout si, že nabýt svobodu neznamená ji natrvalo mít. Je o ni třeba usilovat vytrvale“,

řekl ve svém projevu v Praze předseda KSČM Vojtěch Filip.

S tím je třeba souhlasit. I když od konce strašné 2. světové války uplynulo již 72 let, nemůžeme a nechceme zapomenout na ty, kdo za naši svobodu bojovali a položili své životy.

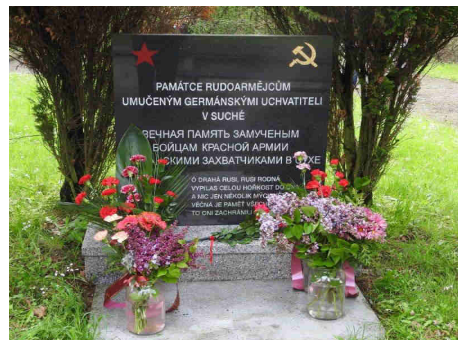
Jako každoročně jsme proto položili květiny na hrob umučených sovětských zajatců na hřbitově v Prostřední Suché.

Zúčastnili se zástupci MěV KSČM Havířov, členové ZO KSČM, LKŽ, Česko – Ruské společnosti i další občané.

S. Daniel Pawlas, předseda MěV KSČM ve svém projevu připomenul velké utrpení lidstva, milióny ztracených lidských životů, ale i hrdinství těch, kdo proti nacismu a fašismu bojovali. Pamětníků sice ubývá, ale tyto vzpomínky by neměly nikdy zmizet. Bohužel jsme ale stále svědky toho, že někteří lidé se z dějin nepoučili. Válečné konflikty přetrvávají, umírají stále nové oběti, stále jsme svědky štvání a vzbuzování nenávisti jednoho národa proti druhému a nesmyslného zbrojení. I proto je naší povinností připomínat hrůzy, které válka vždy přináší.

V pátek 4. května jsme se zúčastnili, jako vždy, kladení květin u všech pomníčků a památníků k padlým jak v 2. tak i 1. světové války na území našeho města, které organizuje Magistrát města Havířova tj. centrální památník u kostela sv. Anny, na hřbitově v Havířově - Šumbarku u Pomníku obětem 2. světové války, v Havířově - Prostřední Suché u Pomníku padlých rudoarmějců, v prostorách hřbitova Památníku obětem první a druhé světové války, u Pomníku obětem hitlerovského fašismu, u Pomníku zajatců, v Havířov – Životičích u pomníku neznámého vojína SSSR a Památníku životické tragedie a v Havířově – Bludovicích u Památníku polským padlým v 1. světové válce.

s hrob sovětských válečných

Děkujeme všem, kdo tam byli s námi.

text: Marie Kročková
foto: K. Žák, D. Holeksová

Ohlédnutí za májovými dny.....

NÁŠ 1. MÁJ

Po sérii deštivých dní jsme se probudili do slunečného dne s čistou modrou oblohou. Jako by nám příroda nechtěla kazit oslavy největšího svátku pracujících – 1. květen, Svátek práce.

Tradičně jsme se setkali v PZKO Na Zborůvce. Přítomné přivítal a pozdravil předseda MěV KSČM v Havířově s. Daniel Pawlas. Připomenul vznik a historii tohoto svátku. I když se jeho význam a oslavy během let měnily a mění, je to stále den solidarity, den boje za práci, spravedlivou mzdu a boj za mír. A že se práce stává stále vzácnější – to v našem regionu vidíme velmi dobře.

Naše setkání pozdravil také předseda OV KSČM s. Jiří Nytra, který mimo jiné zdůraznil předvolební a volební aktivitu občanů.

Následovalo veselé vystoupení skupiny „AKORĎANKA“, celé odpoledne hezkými melodiemi bavili naši známí a oblíbení Jarek a Yveta.

Samozřejmě nechybělo bohaté občerstvení, setkání známých, přátel a tak dobrá nálada vydržela až do závěru.

Text: Marie Kročková
Foto: Karel Žák

Lidice

*Včely lípám žalují,
plané růže tiše pláčí,
ptáci hnízda marně hledají,
ženám šátky slza smáčí*

Jsou data, která nemohou být nikdy zapomenuta, události, které nemohou být nikdy prominuty. Jednou z nich je určitě 10. červen 1942, den, který navždy změnil život malé hornické obce Lidice v okrese Kladno.

Nevelká obec měla za sebou v té době více než 600 let existence, žilo zde kolem pěti set pracovitých, spokojených občanů.

Po smrti R. Heydricha – v období tzv. heydrichiády – bylo rozhodnuto, že český národ musí být řádně potrestán a k pomstě byly vybrány právě Lidice. A pomsta byla krutá, přesně podle nacistických zásad. Všichni muži byli na místě popraveni, ženy byly převezeny do koncentračního tábora, děti usmrceny kromě několika „vhodných“, které byly dány na převýchovu do německých zařízení nebo rodin. Oficiální bilance této tragedie uvádí: 192 popravených mužů, 58 žen zemřelo v koncentracích, 88 dětí posláno do plynu. Obec byla srovnána se zemí, Lidice měly být vymazány z mapy světa i z paměti lidí. To se však nepodařilo.

Tento nelidský čin pobouřil téměř celý svět. Jménem Lidice byly pojmenovány obce a města např. v Austrálii, Brazílii, Mexiku, USA a jinde, jméno dostaly i novorozené děti, bylo vyhlášeno i heslo „Lidice budou žít“.

Po válce byla obec znovu postavena. Na původním místě vznikl růžový sad, do něhož byly vysázeny růže z celého světa, byl postaven krásný působivý pomník lidických dětí autorky Marie Chytilové a zbudováno velmi výmluvné muzeum.

Každoročně sem přijíždějí návštěvníci nejen od nás, ale i z ciziny.

Letos uplyne již 75 let od této tragedie, ale zapomenout se nedá. A odpustit také ne. Lidice a stejně postižené nedaleké Ležáky budou stále připomínat nesmyslnou krutost nacismu a fašismu. A hlavně by se měli rozpomenout ti naši politici, kteří se neustále snaží o nějaké omlouvání a navazování více než přátelských vztahů s Německem.

Z historických pramenů čerpala Marie Kročková

Senioři měli svůj sjezd

V pátek 12. května 2017 v Praze se uskutečnila stěžejní událost pro seniorské hnutí letošního roku a tím byl 3. sjezd Rady seniorů České republiky, kde mezi více než 300 delegáty bylo i nemalé zastoupení seniorů z Moravskoslezského kraje a to i z Havířova.

Mezi hosty sjezdu, kteří také vystoupili s projevy, patřili představitelé vlády ČR p. Sobotka, p. Babiš, p. Herman, p. Marksová, předseda Senátu ČR p. Štěch, zástupci dalších parlamentních stran za KSČM p. Grospič, za Úsvit p. Hnyková, za Asociaci krajů p. Vildumetzová a za odbory předseda konfederace OS p. Josef Středula. Svůj pozdrav zaslal i prezident republiky p. Miloš Zeman. Sjezdu se zúčastnili i zástupci Evropské federace seniorů, slovenských i maďarských seniorů.

Od představitelů vlády vyznívalo jejich vystoupení jako prezentace předvolebního klání – co se podařilo a co by se mohlo udělat v dalším období. V průběhu sjezdu pak tento přístup kriticky ohodnotil zejména p. Středula na adresu p. Babiše, když se vyjádřil, že nemá rád, když se nám něco nalhává, jako že: p. Babiše se zasadil o valorizaci důchodů. Ale již neřekl, že ve vládě jediný hlasoval proti a obdobně to bylo třeba se zrušením zdravotnických poplatků. Kriticky oproti předsedovi vlády se zmínila vůči předsedovi ANO i ministryně p. Marksová také kvůli negativnímu postoji hnutí ANO k řešení sociálního bydlení.

Hlavní projev s hodnocením uplynulého období přednesl předseda RS Dr. Pernes. Ocenil řadu obětavých seniorských organizací i jednotlivců, spolupracujících poslanců, senátorů z řad stran a hnutí, se kterými jsou uzavřeny smluvní ujednání o spolupráci. Poukázal také na skutečnosti, kdy mnozí představitelé státu ne vždy plní, co slibují. Naposledy připomněl, jak bylo těžké se dostat na jednání s hejtmánem Moravskoslezského kraje – 6 měsíců je přece jen dlouhá doba a to ještě nefunguje ani financování seniorů, kdy každý kraj to má trochu jinak a většinou to je nedostačující. Slova vyřčená koncem roku 2016 vůči seniorům v kraji – „Nemusíte prosit, žádejte“ se zatím nesečkala s patřičnou odezvou. Senioři nejen v našem kraji jsou však dostatečně aktivní a tak v souladu s programem, který byl na sjezdu schválen budou usilovat o co největší podporu seniorů ve všech oblastech života. Do dalšího období na celostátní úrovni byl do čela RS ČR jednomyslně zvolen Dr. Zdeněk Pernes, prvním místopředsedou RS byl zvolen ing. Milan Taraba, předseda SON ČR.

Pro úplnost nutno dodat, že předsedou Krajské rady seniorů Moravskoslezského kraje byl již dříve zvolen p. Pavel Gluc. V sídle Krajské rady MSK v Ostravě, U tiskárny 1 naleznou senioři poradny pro oblast sociální, občanského, rodinného a bytového práva.

Osobní návštěvu si domluvte telefonicky na tel. 596 104 222, právní poradnu v úterý a ve středu mezi 13 a 17 hod. na tel. 737 106 451, bytovou poradnu na tel. 777 810 174.

e-mail: poradna.ostrava@rscr.cz ;

Připravil: ing. Karel Žák, člen Krajské rady seniorů MSK, místopředseda KVVD OKD

TURNAJ V NOHEJBALU

MEMORIÁL JANA SEIDLA

o putovní pohár Klubu zastupitelů za KSČM v Havířově

VIII. ročník

se uskuteční dne 12. 8. 2017 od 9 hodin
v areálu tenisových kurtů Sport servisu Paulát na ulici
Makarenkova 1, Havířov – Město
(za Elektrotechnickou školou)

Startují tříčlenná družstva amatérských hráčů a 1 náhradník.
Startovné 50 Kč za účastníka včetně občerstvení hráčů.

**K vytvoření dobré sportovní atmosféry zveme i rodinné
příslušníky
a příznivce nohejbalu**

Závazné přihlášky do 31. 7. 2017 na tel.: 596 436 357
nebo E-mail: mv.havirov@kscm.cz

Zástupci KSČM v komisích při Radě města Havířova - 2017

Komise bytová

Bc. Darja TOMANIECOVÁ

Komise kulturní a letopisecká

David ONDRÁČEK

Komise pro bezpečnost silničního provozu

Milan ŽÁČEK

Komise pro občanské záležitosti

Soňa RYŠÁNKOVÁ DOSEDĚLOVÁ

Komise pro plánování sociálních služeb

Bc. Monika HAVLÍČKOVÁ

Komise pro regionální spolupráci a partnerské vztahy

Janina ŽELINSKÁ

Komise rozvojová

Ing. Jaroslav GONGOL, CSc.

Soňa RYŠÁNKOVÁ DOSEDĚLOVÁ - předsedkyně Občanské komise č.3 Havířov-Dolní Suchá

JUDr. Bronislav BUJOK - předseda Občanské komise č.7 Havířov-Podlesí

Komise sociální a zdravotní

Alice KRISTLÍKOVÁ (Hegyí)

Komise sportovní

Peter HRABČÁK

Komise školská

Mgr. Tomáš PTÁČEK

Komise energetická

Ing. Karel ŽÁK

Komise životního prostředí

Ing. Ivan BUREŠ

Komise protidrogová a prevence kriminality

předseda: Karel ĎURKÁČ

Občanská komise č. 1 – Bludovice: Ing. Karel CHODURA

Občanská komise č. 3 – Dolní Suchá: Soňa RYŠÁNKOVÁ DOSEDĚLOVÁ - předsedkyně

Občanská komise č. 5 – Šumbark: Ing. Karel ŽÁK

Občanská komise č. 7 – Podlesí: JUDr. Bronislav BUJOK – předseda, Iva TOMANOVÁ

Zástupci KSČM ve výborech při ZMH - 2017

Kontrolní výbor ZMH	Finanční výbor ZMH
předseda: Ing. Eduard HECZKO členové: Ing. Karel ŽÁK Ing. Jiří ŠEBESTA	Bc. Darja TOMANIECOVÁ

MDD – Mezinárodní den dětí

V dětech je národ věčný

MDD se u nás slaví každoročně 1. června. Má to být upozorněním světové veřejnosti na práva a potřeby dětí.

Možná mnozí ani nevíte, že první podněty k založení tohoto svátku se objevily již v roce 1920 a to v Turecku.

Tehdejší politik – ochránce národních práv Mustafa Kemal – prohlásil, že „dětí jsou důležitou součástí budování nového státu“. Stanovil jako Den dětí 23. duben a tento den se tam dodnes slaví.

Vyhlášení světového dne sice bylo navrženo v roce 1925, ale nedošlo k tomu. Až v roce 1949 vyhlásila Mezinárodní demokratická federace žen Den na ochranu dětí. Pro nás je zajímavé, že podnětem byl i osud lidických dětí.

V roce 1954 vyhlásila Den dětí OSN. Datem byl zvolen 20. listopad, ale některé země ponechaly 1. červen. A tak se MDD slaví buď v červnu (jako třeba u nás), jinde v listopadu a někde dokonce slaví data obě.

Při této příležitosti jsou pro děti připravovány různé sportovní, kulturní a další akce, stále častěji se slaví i v celých rodinách.

Přejeme štěstí, mír a dobrou rodinu dětem na celém světě. Ne všude a všichni totiž mají šťastné a spokojené dětství.

Písemné příspěvky zasílejte na mv.havirov@kscm.cz

Vydává MěV KSČM Havířov – určeno členům KSČM a sympatizujícím občanům
Telefon: 596 436 357, E- mail: mv.havirov@kscm.cz, www.kscmhavirov.cz
uzávěrka příštího čísla 26. 7. 2017 – 7 - 8 . číslo vyjde 16. 8. 2017

*** NEPRODEJNÉ ***